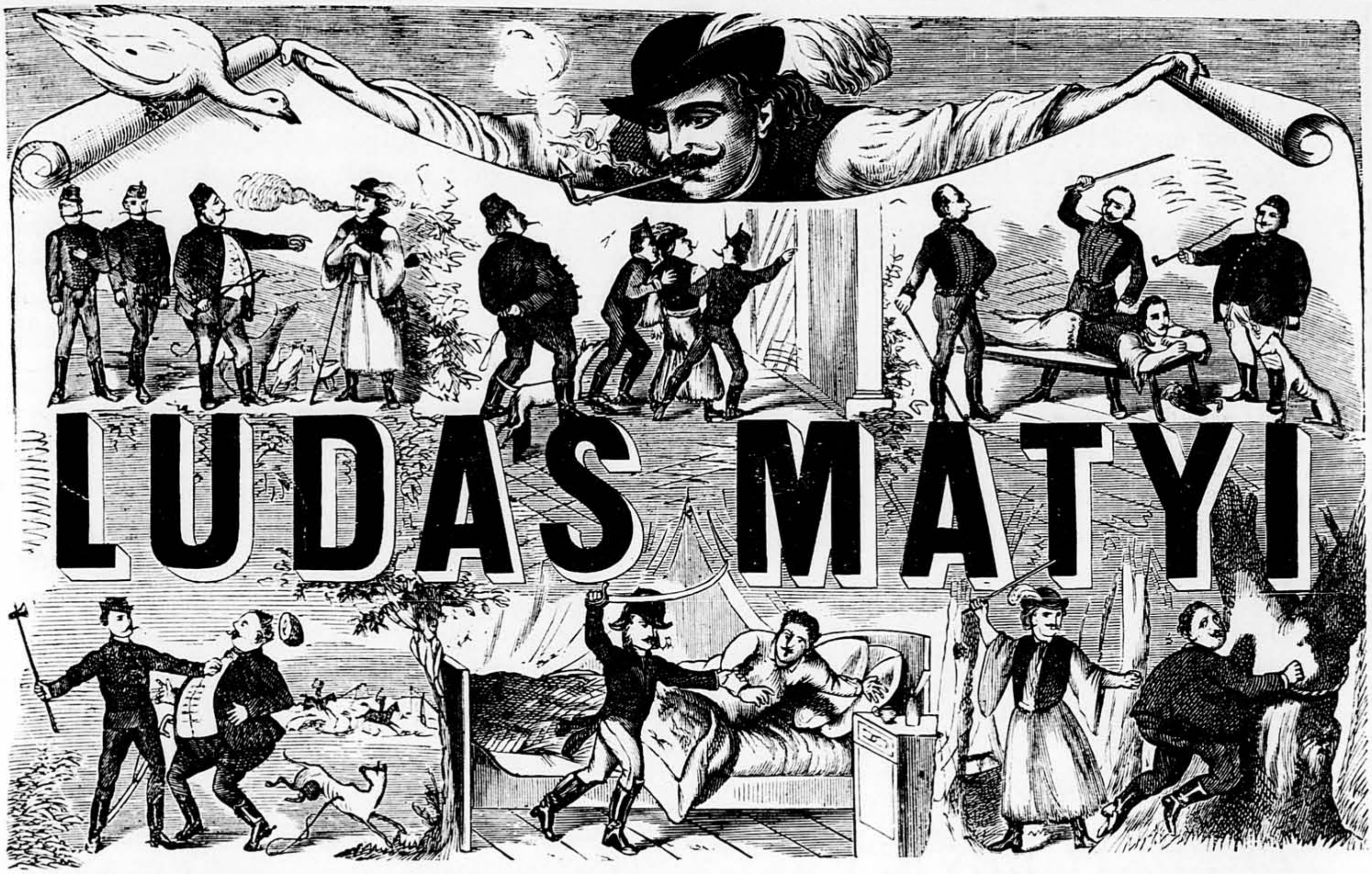

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, julius 25. 1869.

29. szám.

Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

A vármegye végbucsuja.

Ezred éven által éltem,
Dícső fényes volt az éltem;
Szóltam s tettem igazságot...
S le sujtottam a gazságot.

Nagy emlékek hoszszu sora
Nem szakadt meg rajtam soha,
Nagy multam volt, dicsőséges!
Bár babérom sokszor véres.

Én valék az ősi bástya...
Hü szivekbe mélyen ásva;
Víhatatlan, törhetetlen,
A zsarnoknak engedetlen.

Én valék az ősök fája, —
Népek pihentető árnya;
Ágaim közt régi fészkek...
Mikhez nem fértek a vészek.

Lombjaimnak árnyékában,
Vig dal zengett hajdanában..
Büszke sasok hősi tettét
Fülemülék énekelték.

Förgeteg ha áthuzódott...
Sudaram közt elzuzódott;
Soha szélvész meg nem ártott
A villám is félve járt ott.

S volt e fának szép gyümölcse
Ezen nőtt a hon sok bölcse!
Termett rajta pezsgő élet,
Honfi sziv és honfi lélek.

Árnyam alatt törzsöm mellett
Erdő is nőtt, hogyha kellett,
Golyó termő szurony erdő...
A hon szabadságát védő.

Ha jött a vész bősz haraggal :
Én daczoltam a viharral,
A vész megtört... Semmivé lett —
Rajtam ujra kelt az élet.

És most?! (majd meg esz a méreg)
Hogy rág ez a sok rongy féreg?
Az egyik ágamat nyesi —
Másik gyökerem keresi.

Kit a vadförgeteg nevelt,
Villám se tört le, söt emelt..
Most a férgek megemésztik,
Rothadásra dölni késztik.

Én a haláltól nem félek —
De elvesztek ti is férgek,
Nem rágódtok a testemben . .
Összve zuzlak elestemben.

Kondor Marczi.

EREDETI LEVELEK.

XVIII.

Morvaországból.

Ides komám Matyi!

Azt kérdezném én tülled, hogy hát miféle könyv az a veres könyv, a miről most mindig nyefegnek az ujságokba? azt tudom, hogy nem zsótár, de hogy mire való azt nem tom elkipzelni, hanem hát sejtem mán én hogy mi lehet az a veres könyv? A biz a farizeusok krónikája, a méket a kancsi miniszterjom körmölt együvé, oszt minden van abba, csak a nincs a minek kéne lenni és a mit elhihetne az ember; — ennek örülnek oszt a telegatyás urak — mintha fa pínz vóna.

Olvastam azt is az ujságba czimborám! hogy a mint a 48-as urak a fátzán nevü csárdába mulattak, hát másnap a pesti nagylú újság ki irta. Ládd pajtás úgy tesz az éhes kutya is, hogy míg más betsülletes ember eszik, addig mindig ott fülel meg olálkodik körülte — ha oszt nem adnak neki semmit, hát megugatja az embert. — Ebbül hát csak az a tanúság ídes ecsém! — a mit osztán magad is meg mondj azoknak a mi embereinknek, hogy ha máskor valahová kimennek mulatni, hát a sok irástúdó éhenkórász pincseknek kenyirhajat meg csontot lökjenek, meg le kell tenni nekik a fődre a tányírt, hadd nyalják ki; mer hát ahoz vannak azok szokva, — oszt azután meg ha víge van az ítelnek, hát az ostorral a füle tövire kell sodorítani, s azt mondani nekik hogy iszki.. meg.. czoki füles!

Jajj komám Matyi beh rímsiges sok pízről beszilnek megint ott Bétsbe a delegatyióba, — hogy ne járhatnának mán osztán aranyos mondérba azok a minisztérjom urak, ha csak olyan könnyen juthatnak a pízhez, hogy a mint ki kottyantja egyik vagy másik, hogy hát ennyi vagy annyi millió kell.— hát a teli gatyás urak meg ízibe meg igírik ; mer hát hejj etsém! be szeretnék is most vagy egy hétig ott lenni a közösminiszterjom zsebében, oszt tele rakni a szüröm ujját avval a sok jó titkos kiadásra szánt bankóval. — Matyi hé — ugyi hogy én is tudom hova jár a pudli... hm no!

Hanem komám nem igen jó világ jár itt Marhaországba. Nagyon agyarkodik ez a níp a nímetre különösen ósztríára. a minap is úgy meg husángoltak a parasztok egy níhány szál torma*) legint, hogy tudom, úgy fíl ezután a torma mondértül, mint a bivaj a veres posztótúl, — bion pajtás, úgy sejtem hogy akármere nézek a világba, sehún sem szivelik a nímetet egye fel a feki.

Hát a Lencse püspököt, hallottad é hogy 14 napra beakarták dugni a dutyiba? hanem hát a császár pardont adott neki, a mit ü felsige rettenetes jóságos szívvel cselekedett ; de biz mán ha én rajtam állott volna, üttsegélyesen meg nem pardonéroztam vóna neki, hanem még egy másik püspököt is mellé zárattam vólna, oszt kártyát adattam vólna nekik, hadd filkóztak vóna ott legalább addig mint te ídes jó czimborám, hadd próbálnák ükemék is azt hogy hát — hogy esik az a mikor az embernek akkor is otthon kell ülni, mikor másuvá szeretne menni, — most még majd azt gondolja az a pókhasu püspök, hogy tán engedelmet akar tülle kírni a császár? — hejj pajtás! biznak rám tsak, majd tudnám én hogy mit kék csinálni avval a sok vereshasu kan pappal,

---

*) Torna az Marczi! nem torma. Betűszedő.

a kik azzal akarják megcsalni a világot, hogy csalhatatlanná szeretnék tenni a pápát.

Bion pajtás sok historia törtinik egy hét alatt is, egymást íri a bolondság, meg a kutyaság, siet a világ mindenfélét össze vissza komédiázni, mintha azt sejtené: hogy ma hónap víge lesz az eddigi feki íletnek.

Hallom hogy Lónyai miniszterjom úrnak is sok a pínze? csakhogy az a baj komám! hogy még itt mi felénk nem hallik a pengise az árgyerussát, pedig hát, héjj etsém, akkor a píz csak píz, ha mán az erszínbe csörög, mán peig még erszin sints hát még a belé valót mikor ássák ki a födbül?

Ugyan hé pajtás mi a fekít akarnak mán avval a sok vasuttal, hogy csak mindig azt nyesik az országgyülísin, tán biz elakar szaladni rajta az egisz frequentzia, azér sürgetik olyan erősen. mer bion pajtás! mahónap még gyalog is alig bir járni a szeginy magyar ember, nem hogy még vasúton, annyi nyűg van mán a nyakunkon — hát majd osztán még ha a birák uraimékat is jól kell kenni, ha egy kis igazsághoz akar a szeginy ember jutni? — na de hát pajtás nem jó az ilyenről még gondolkozni is, mer hát meg nyomja tülle a boszorkány az embert úgy álmában is, szeginy embernek avval kell tartani, hogy hát „ne szóllj szám — nem fáj fejem. — Isten áldjon meg komám.

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

Egy jámbor mameluknak

kesergü panasza.

Voltam Beamter és voltam Vorstand!
Követ vagyok, nagy honatya mostand.
Fináncczal zsandárral barátkoztam,
Negyvenkilenczben muszkát is hoztam;
Ültem a jobboldal legszélére,
Rászavaztam minden fityfenére...
S ha miniszter beszédjét hallottam
Elrekedésig „éljen“t orditottam.
Tizezerszer mondtam csak „szavazzunk.“
A baloldalra nem kell hallgatnunk.
Andrássival huszszor fogtam kezet —
Horváth velem összeölelkezett,
Eötvös nagy kegyesen rám mosolyga
És Gorove per te s tu szólita,
Lónyai vállam megveregeté,
Karon fogott Mikó és Gorové!
Deák körben mindig jelen voltam,
Az öreg ur viczczein tapsoltam.
Irtam három czikket a Naplóba
Még se juthattam be az akolba,
Nem szemelt ki engem Ferencz atyus —
S nem lehettem óh jaj... dolegatyus.

Bőgős.

Párbeszéd

János sógor: Hát már vége lett az országgyülésnek?

Péter sógor: Dehogy lett, hanem igen sok dolguk volt a hon atyáknak; s most egy kicsit haza jöttek pihenni.

J. Most jőnek pihenni, mikor a becsületes embernek meg annyi itthon a dolga, hogy a fejével se szabad?

P. Ugy ám halja kend sógor, de azok is dolgoztak ám sokat, hát illő hogy pihenjenek is kissé.

J. Ugyan mit dolgoztak? mert a beszédet, azt fekve is megtehették!

P. Hát lássa kend megcsinálták a feliratot, meg eladták a slavoniai erdőket.

J. Kinek adták el?

P. A németnek.

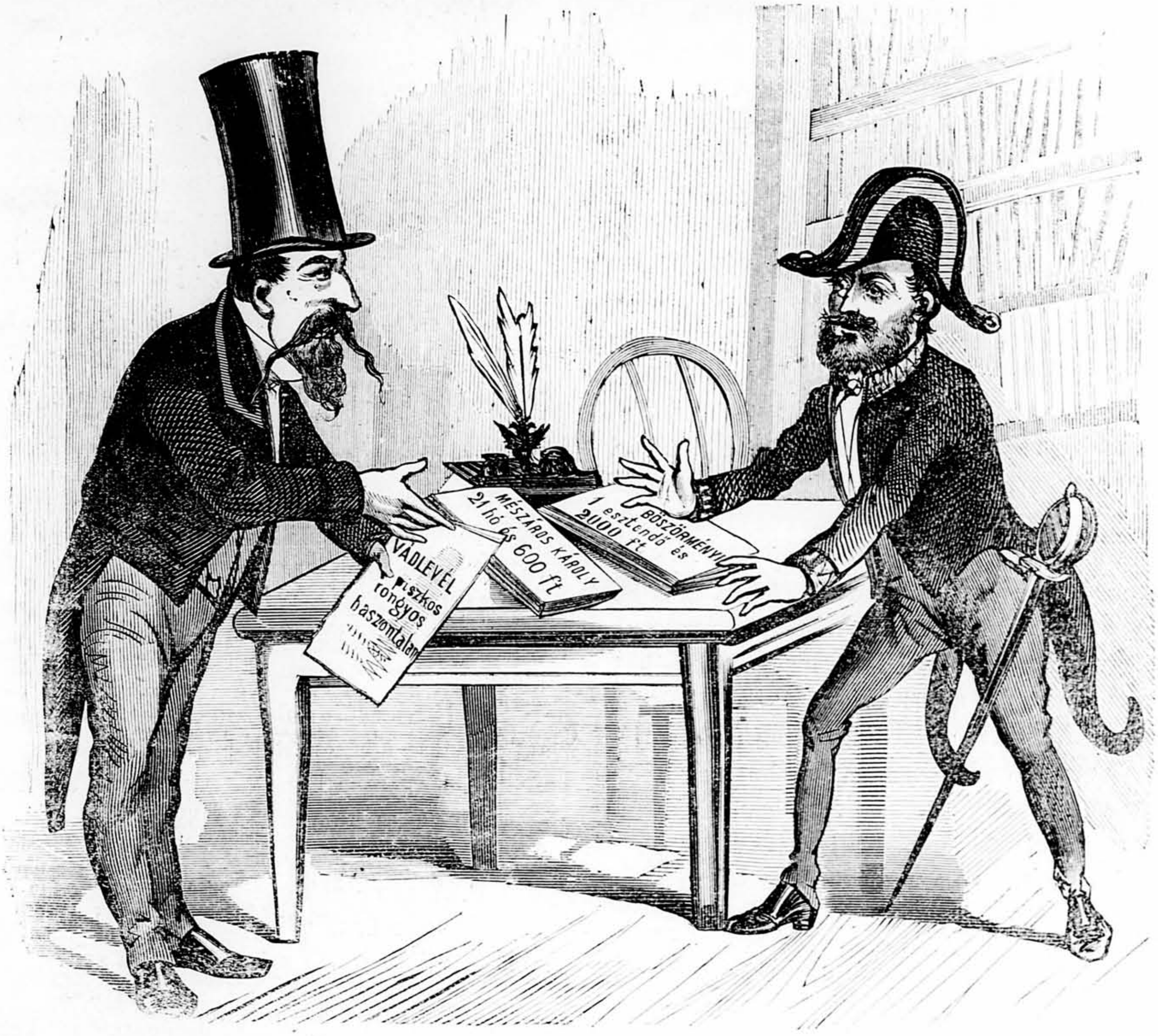
J. Hát már mindig mindent csak a németnek adnak? mikor kerül már mi ránk a sor?

P. Majd rá kerül mi ránk is csak várjon kend, elébb lássa kend a delegátzióba kell végezni, meg a német zsebét megtömni, mert hát ugy tartja a kontrektus; addig is, hogy el ne unja kend magát hát majd kap kend egy kis l ó n y a i a s a d ó e k z e k u t z i ó t.

K e r k á p o l i: Te Riki! ugyan mond meg mi az ördögöt csináljunk már ezekkel a honvédekkel?

G e l i c h. Hát tudod én azt gondoltam, hogy be állitatjuk a honvéd ármádiát ide a szomszéd szobába, aztán te magyarázgatni fogod nekik a Hégel systemáját meg a Spinóza philosophiáját, akkor aztán kihirdethetjük bátran hogy a mi ármádiánk az egységes osztrák magyar hadseregnek a quintessentiája.

A fiskusi successio.

Ráth Károly: (Hivatal átadáskor). Barátom Jankó! látod azt a két pert az asztalon?

Szabó Gallér János: Óh igen, zsiros két per volt, annak köszönheted a legfőbb törvényszéki biróságodat, a méltóságos czimet, 8000 ft évi jövedelmedet, és a közvélemény előtti népszerü...

Ráth Károly: (Szavába vág).. ségemet.. akarod mondani. Hej kópé irigyled tőlem ugy-e? No ne mondd hogy önző vagyok, hagyok neked is a dicsőségből. Nézd csak ezt a vádlevelet, ez ugyan p i s z k o s, r o n g y o s és h a s z o n t a l a n, hanem hát Ludas Matyi ellen van.

Szabó Gallér János: Lú lú.. Ludas Matyi ellen?

Ráth Károly: I.. i.. gen.. Lu. lu.. Ludas Matyi ellen — akarod?

Szabó Gallér János: Nur her da mit.

Fricskák.

A római csalhatatlan Nonpussumus papa legközelebbi allocutiójában nyiltan elismeré, hogy ő érdemetlen arra, a mi.

No már a mi primásunkban nincs enyi őszinteség. Bajosan is tudná megmondani ő eminentiája! hogy mi érdemet tett arra: hogy primássá tették.

Hogy született meg Borsszem Jankó?

Hát igy ni.

Sajátszerü nemei vannak a kegyvadászatnak; ilyen volt az a kicsinált jux is, midőn Deák papa inditványát saját mamelukjai el nem fogadták.

Szent Magdaléna is akkor bujt el a világ elől imádkozni, midőn már senki se imádta. Ferencz papa s késön játsza az álszentet.

A budai piarista atyák is ugy tesznek mint a patkányok, melyek a sülyedő hajót elhagyják. Ők is el akarják hagyni a tanárságot, ha a város községiekké teszi az iskolákat: azzal fenyegetődznek.

Adieu szent férfiak! mind a vizig szárazon, ugy is elég piszkosak voltak eddig, majd az édes semmit nemtevésben legalább kikefélhetik a poros csuhát.

Nem csudálnánk ha a primás ő eminentiája vagy ha ugy tetszik excellentissimája... hegedüs volna s mint olyan kezdené oly magassan a tónust, mintahogy kezdé a józsefvárosi plebános kinevezésével, mellőzve Pest város kegyuri jogait.

A linczi püspöknek is bele tört a bicskája, hogy mellé lépett a pallónak s az ilyen példákat jó lenne feljegyezni a mester gerendára... mementónak.

Kecskeméten két krajczárt adnak száz pilleért.. hát ha valaki a Horvát Döme-féle pilléket beviszi, azokért mennyit adnak?

Szilágyi Virgilhez.

Nézzetek csak oda „balra“,
Lássátok Szilágyit ott,
Kit az érdek égő szomja
Oly könnyen „meglágyitott.“

Ő a „negyvennyolczas szikla“
Egykor szilárdul állott,
De most, — midőn „renegát“ lett,
Mint a „hig sár“ szétmállott.

* * *

Csak menj, — a mestertagadó
Judások régen várnak,
A nemzetre ugy sem vagy sok
Se haszonnak, se kárnak.

Elved — hited — politikád
Különben is „vásári czikk,“
Megveszik a „zsibvásáron“ —
Mózses, Áron, avagy Iczik.

És ha egyszer zsebedben lesz
Elved — és hited ára,
„Emlékezzél elégülten“
„A kijátszott hazára.“

* * *

Drága hazám! lásd fiaid, —
Kik felnőnek kebleden,
Hányan elpártolnak tőled,
Megtagadnak hidegen.

Őket még is te — gyöngéden
Gyermekidnek ismered,
Ocsmány hálátlanságukért
Nem bünteted, nem vered!!

Papirrágó.

Hátra!

A Benedek jelszavát tán
Jó lesz ide felschreibolni:
„Én mutatom meg, hogyan kell
A poroszt elnadrágolni!“
— Nekünk is van egy jelszavunk,
Haragszik a balpárt rája;
Nincs abban nadrágolásról,
Csupáncsak jog feladásról,
És ez az egy szó hogy: Hátra!

Ezzel irta Deák Ferencz
E szóval a feliratot,
Ezzel ment el az a másik
Mit Pulszky Friczi izzadott.
De ha még van negyvennyólczból
A mi Bécs szemében szálka:
Mondjátok meg, odaadjuk,
A nélkül hogy megsirassuk —
Haladunk mi szépen: Hátra!

— Csudálatos párt az a jobb!
Tudjátok-e hogyan támadt?
— Osztogattak Deák-fillért
S aztán telt boros kupákat...
...„Eláll“! „eláll“! „szavazzunk“ már,
Hallod-e hogy zug a lárma?
— Haladj baloldal hogyha tudsz,
Erőlködésed ugy-e fucs,
Ha mi azt akarjuk: Hátra!

Óh drága párt! drága, mert sok
Véren vett jogot feladtál —
Mit anyi subventionált
Lappal el nem takarhattál!
Drága párt! magasztaljon bár
Bérenczirók mocskos szája, —
Én azt mondom: az istenért!
Alkotmányunknak szekerét
Ne vidd jobban jobban Hátra!

+

Csacskaságok.

A Pesti Napló azzal biztatja olvasó közönségét, hogy ezután holmi apró hazudozásokkal nem tömi meg lapját, — ha már füllenteni kell, meglepő nagyszerüségben füllent; e tekintetből ordinárébb munkatársainak ki is adta az utat, kiket Pest város tanácsa már a dologházban elis szállásolt.

A kinevezendő birák fizetése mellé egy dij fokozati tabella is fog adatni, hogy az igazság szolgáltatás diját annál könyebb számitással fizethessék a cliensek. Hát a kinek pénze nem lesz, . . igazsága lesz-e?

Fehér megye föispánját gróf Haller Ferenczet mint onnan irják, tehát felfüggesztették?

Nehogy azonban e kifejezés téves magyarázatokra adjon alkalmat, — fájdalommal jelentik az erdeiek, miszerint a felfüggesztés — nem felakasztást jelent.

Páter Haspók, egy főpásztori szózatban, — melyben a közös iskolák ellen perorált a hiveknek s isten átkával fenyegeté azon kath. szülőket, kik nem az egyedül üdvözitő egyház iskoláiban nevelik gyermekeiket — annyira őszinte volt, miszerint nyiltan bevallá, hogy ő neki biz családja is van.

Gróf Urhatnámfy és báró Nincsmisemvölgyi, Gróf Festetitshhez azért folyamodtak, hogy miután ugy sincs semmi más dolga ő excellentiájának, nevezze ki őket a Szent-Heverdel vitézi rend lovagjainak.

Horváth Bódi igazságügyminiszter, miután elfogadtatott birói törvényjavaslata, s miután nincs elegendő képzett embere rá, — ugy hogy sokan a kormányhivatalnokok közzül három-négy hivatalt is kénytelenek viselni, mint például Szász Károly, Tóth Lőrincz, Kerkápoli s többek, — néhány transportot készül behozatni Csaszlauból, Szent-Tirol és Marhaországból.

A honvédsereg uj öltözékén roppant szorgalommal dolgoznak, két darab göthös szabólegény és három felszabadult suszter inas foglalkozván a comissióban.

Esztergomból borzasztó szerencsétlenségről tudósitanak. Ugyan is midőn a város iskoláit községieknek nyilatkoztatta: János atya keserüségében megköpölyöztette magát; kilencz kanonok köldök csömört kapott; a plebánusok gazdasszonyaik karjaiba ájultak; a barátok miserere nyavalyába estek; a kis papok pedig czigánykereket hánytak; végre Bőze Jancsi oberfinánzgenerális hetvenhét misét szolgáltatott előre az elkárhozandó fináncz gyermekek ártatlan lelkeiért.

Mikor páter Tritytroty meghallotta hogy az országgyülési többség megengedi, hogy eladja Kuhn a slavoniai erdőket, rögtön felhasználta az alkalmat és ő is engedelmet adott a megyéjében lévő plébánusoknak, hogy a legujabb vallási törvényeknek ne engedelmeskedjenek.

Pécsett ismét valami imposztorságot akarnak el követni a vöröshasu békák, — (értsd rá) — mert azt a hiblihubli Madarász Andrást nagyon küldözgetik Pestre. Különben ne gondolja senki, hogy ez a frater valami atyafiságban van a 48-as Madarászokkal. Ő zarva megyei lutyeranus és tot zember, deakpartyi zegyéb semmi. Különben már kétszer méltóztatott neki Pécsett megbukni.

A paksi ev. lelkipásztor felszólitotta a tekintetes nemes nemzetes és vitézlő compossessorátust, hogy miután a legszegényebb kapás is legalább 2 ft egyház adót fizet, ők is járuljanak valamivel a pap zsákjába. Ennek aztán a lett az eredménye: hogy a jobboldali derék követ háromezer hold földjétől ajánlott is egy pozsoni mérő kétszeres buzát.

Szja! harminczkét ezer forintba került a követ ur megválasztatása, azért nem juthat több az eklézsiának.

Báró Eötvös Jósi cultusminiszter ő excellentiájához.

alázatos kérelme alólirtnak.

Miután én is rigmusfaragó jobboldali poéta vagyok s anyira magam is gondját tudnám viselni valamelyik iskolának, mint Szász Károly a kunszentmiklósinak, hol is az előbbi években a tanitók kenyérhiány miatt kénytelenitettek beadni az iskola kulcsát a városházához: — kérem én is magamat miniszteri tanácsosnak s e mellé még iskolafelügyelőnek is . . ha másova nem . . hát Árvamegyébe kineveztetni.

Tatár Péter.

Nyilatkozat.

Több lapban olvastam, hogy én majd ez majd amaz kormányhivatalra neveztetném ki? kénytelen vagyok kinyilatkoztatni: hogy én semminémü hivatalt jelenleg nem vállalhatok, elveimmel ellenkezvén olyan kormányt szolgálni, mely még nálam is jobban ért az átadásokhoz.

Görgei Arthur,
a jobboldal kegyelméből pensionált generális.

Szeretet-fillér.

600 frt pénzbirságom fedezéséhez Győrből egy elvrokon 1 ft s Pető Imre Szigetvárról szinte 1 ftot járult, mely szives adományért tiszteletteljes köszönetem nyilvánitom.

Mészáros Károly.

Szeretet adományok nyilvános nyugtája.

Gőcseji Horváth Gyula családja részére.

Guthy Benő pesti ügyvéd ur 2 ft küldött hozzám, mely öszveget az illetőknek átszolgáltattam.

Pest, julius 24. 1869.

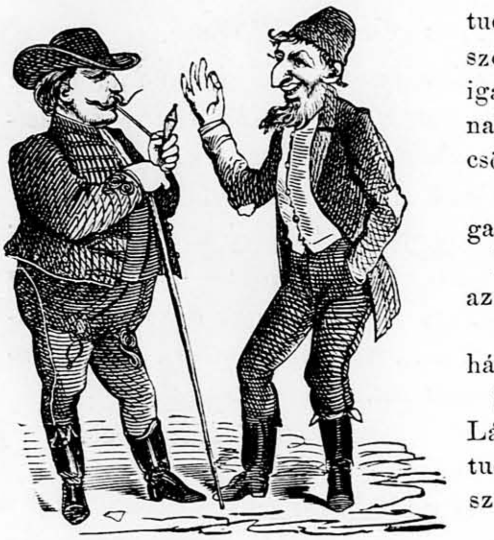
Mészáros Károly.

Zichy Tónihoz.

Tóni! Zichy Tóni! szerelmetes Tóni!
Kihagytad magadat másodszor is tolni.
Ki tolt ki, mi tolt ki? „titulus bibendi“?
Vagy a „communismus“? nem, hanem Körmendi!

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Megtudná e mondani szomszéd! mi az igazi neve azoknak a magas köcsög kalapoknak?

Iczik: Hát figaró.

Mihály: Nem az.

Iczik: Akkhur hát cilinder.

Mihály: A sem. Látom már nem tudja a szomszéd.

Iczik: mundja meg hát khend Mihály lében, ha jubban thodja mint én.

Mihály: Hát hivatalkereső.

Mihály: azt hallom szomszéd hogy a legközelebbi minisztertanácsban csupán Wencheim ő excellentiája kelt védelmére a vármegyéknek...?

Iczik: Ez igen természetes Mihály gazda! mert ha Hurváth igazságögyminiszther megeszi a megyéket, huva fug uszthán Wencheim ü excellentiája khirályi bizthusokhat khöldözgetni.

Mihály: Baj van szomszéd megint.

Iczik: Ne ijeszgessen khend Mihály gazda!

Mihály: Hát nem hallotta a szomszéd! hogy principálisunkat bevádolta a császári királyi fiskus a curiánál, hogy a magas magyar kormányt piszkosnak rongyosnak és haszontalannak nevezte volna.

Iczik: No ha thübbet nem fugutt rá az a fiskos hallja khend... akkhur ne féltsche Mihály gazda a Matyi lébent... hisz a vádat csupán csak egy szabó férczelte üszve, majd meg lássa khend, milyen khünyen szét feslik.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Bukó István honpolgárnak Garam Mikolán. A megrendelés kijavittatott az ön nevére. Kossuth leveleit pedig az „olvasó kör“ nevére e hó 13-án vevény mellett feladtuk, sziveskedjék tehát azt a másik olvasó körnél tudakolni, bizonyosan oda kézbesittetett.

Valland Ottó honpolgárnak Aranyosra. Heckenast urtól csak julius 19-én kapván meg az előfizetési pénzt, illetőleg a megrendelést, előbb nem expediálhattuk lapunkat.

Pelz Lukács honpolgárnak N.-Attádon. 935. sz. alatt expediáltatik polgártárs lapja. Hogy a mit kap is, kiolvasva és öszvetörve kapja, bocsánat, de nem a mi hibánk; valamint a sem, hogy a másik hét derekán érkezik oda. Innen elexpediáltatik válogatás nélkül minden előfizetőnk lapja pénteken éjjel. Különben oly gyönyörü postakezelésünk van, hogy ha csak vasuti állomáson vagy mellett nem lakik az előfizető, hasztalan expediálnánk lapunkat akár szerdán vagy csötörtökön is — még is találkoznék akárhány, hogy vasárnapra meg nem kapná lapját. Erről csak is Gorove miniszter ur tehetne... nem Ludas Matyi.

Reszelőnek: Nem közölhetők. Lapunkat azonban szivesen küldenők, azt már tudjuk, hogy hova... de hát mi néven? mert hát kegyed neve nincs még beprotokolálva...

Papirrágónak. Kaptuk biz azt... dehát... tudod mit mond tekintetes Szárnyasy főszolgabiró ur a „Csikós“-ban: amice! loquatur latine!

Vénis Kálmánnak Szobon. Ha lejár az előfizetés ne tessék subsummálni, de a Matyi bizony elmarad azonnal, hivatlanul nem tolakodik sehová. Ez a Borsszem Jankó szerepe.

Schmekeles Ábrahámnak. Ucskha purtékák már azukh Ábrahám lében, azt zeni Iczik szumszéd, hugy nekhönk ójak khüllenek.

☞ **Május, junius, julius évnegyedes előfizetőinket tisztelettel figyelmeztetjük, hogy ezen 29-ik számmal lejárt előfizetésük, — sziveskedjenek tehát azt minél elöbb megujitani.** ☜

A kiadó hivatal.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő: **Bényei István**. Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly**. | Metsző: **Huszka**.

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.